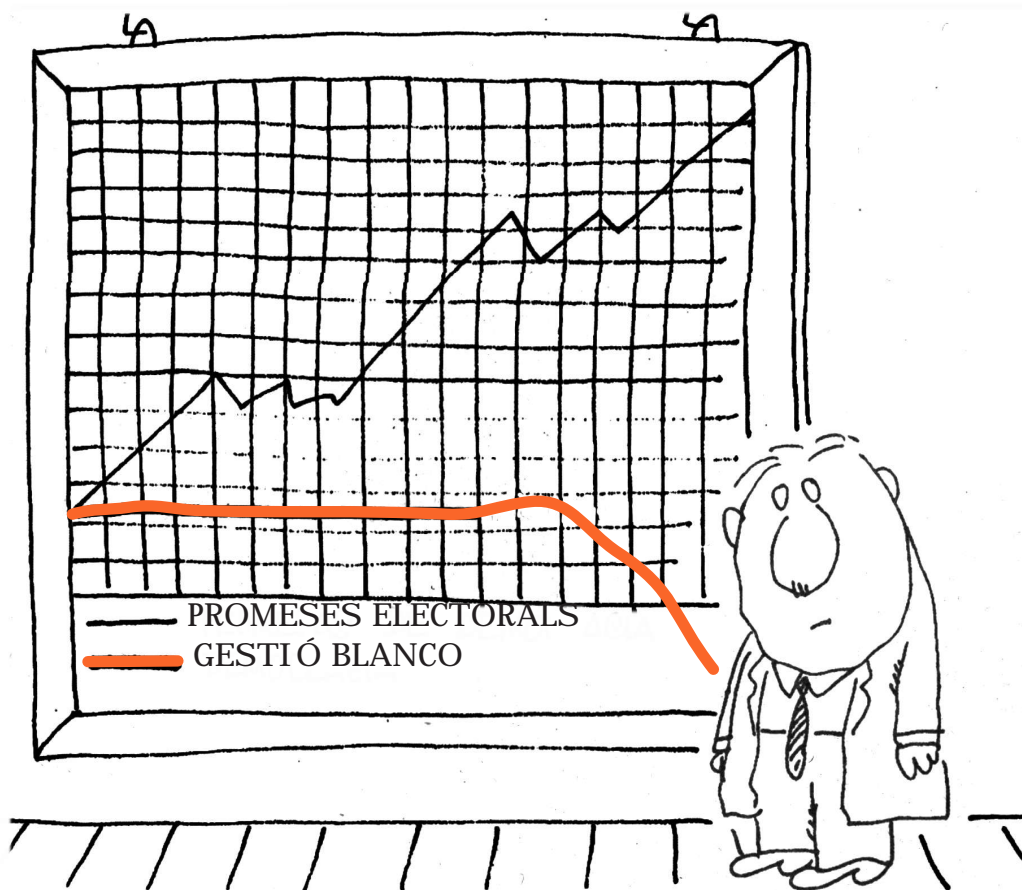

2 ANYS DE GOVERN BLANCO

LOCAL
II festa d'UM9

DOSSIER
Pla Estratègic

MOVIMENTS SOCIALS
Papers per tothom

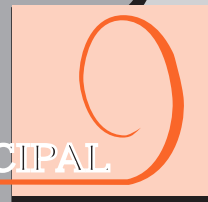

EL CALAIX
A tope... amb els diners

EL PERSONATGE
Assumpta Capdet

l'assessoria

President

Joan Garriga i Quadres

Permanent Política

Josep-Maria Avilés

Xavier Lacord

Francesc Lopez

Anna Gabaldà

Francesc Rovira

Lluïsa Andreu

Carmen Parrilla

Josep-Antoni Lòpez

Regidors Municipals

Xavier Garriga

Miquel-Muç Vall

Jose Manuel Jarque

Josep Garriga

Cipriano Andres

Ramon Moragues

Joan Torrents

Regidors Comarcals

Xavier Garriga

Josep Garriga

Organs Polítics

Assemblea

Permanent

Adreça Grup Municipal

Plaça de la Vila, 1

08810 Sant Pere de Ribes(Garraf)

um9@correu.vilaweb.com

Si fa uns anys, en referència als sectors conservadors d'aquest municipi, un company manifestava que fer política a Ribes feia plorar, avui, davant el govern municipal que tenim, més que plorar fer política al nostre poble és tota una necessitat. **Unitat Municipal 9** té un compromís amb la seva gent, amb els ciutadans d'aquest municipi, que l'obliga a donar resposta política al desgavell que s'està coent a l'Ajuntament.

Un moviment com el nostre, amb grup municipal fort de 7 regidors i ben preparat, primera força política a Ribes i amb un segment molt important de suport a les Roquetes, no tan sols se situa com l'única alternativa de govern al PSC-PSOE, sinó també en la necessitat de defensar l'obra de govern feta i en el control i el seguiment de l'acció del govern municipal actual. I és en aquest sentit que ens hem mullat i hem procurat fer-nos sentir. Sabent escoltar, localitzant els conflictes i treballant en el seguiment del govern municipal, tenint en compte la nova configuració social del municipi i emmarcant en la nostra actuació política les sensibilitats i voluntats d'amplis moviments socials i lluites sectorials (Sanitat, Ensenyament, Pla General, entitats, etc.). Una tasca política no gens fàcil davant un govern, de majoria absoluta, prepotent i alhora altament partidista.

Quan portem dos anys de govern municipal del psc-psoe, de majoria absoluta i sota la batuta del Sr. Blanco, de nou tot sembla indicar-nos que cal estar preocupats. Les promeses electorals a aquestes alçades són només això, promeses electorals. Però si preocupant és l'incompliment de les pròpies promeses electorals, més ho són encara les seves accions de govern.

El govern del psc-psoe fins avui encara no ha estat capaç de formalitzar una proposta ferma de govern i, per contra, utilitza la seva majoria en funció de determinats paràmetres d'actuació política, desvirtuant el caràcter públic i polític del ple municipal, controlant i utilitzant els mitjans de comunicació públics, alhora que paga favors electorals a sectors sense cap arrelament en la vida social de Ribes i les Roquetes.

Aquestes i altres qüestions no fan sinó confirmar un cop més els trets més destacats d'aquest govern municipal: malbaratament dels diners públics (*política de fort endeutament amb 1.600 milions de pessetes, creixement de la pressió fiscal en un 25% d'augment de l'IBI i amb una pèrdua total de les subvencions*), política d'aparador (*pla estratègic, anuncis publicitaris*) i manca de transparència en la gestió (*gestió del Pla General amb prepotència, manca de participació democràtica i un clar favoritisme vers l'equip redactor del pla*). La seva, més que una obra de govern, està esdevenint una prepotent i alhora antidemocràtica manera de gestionar la majoria en el ple municipal. Mostra un esgotament prematur en la gestió i ens fa perdre uns anys decisius pel desenvolupament econòmic del nostre municipi.

Aquesta realitat ens porta a definir la nostra acció política entorn a propostes de polítiques transparents, democràtiques i participatives que ens condueixin a complir amb els nostres compromisos polítics i electorals, crear les condicions per a un retorn a les responsabilitats de govern municipal i avançar en el desenvolupament del nostre model de participació política per continuar bastint un projecte que aglutini tots els potencials progressistes que es consoliden i creixent en l'espai de l'esquerra d'aquest municipi.

Una renovada voluntat de passar-nos-ho bé, de trobar-nos totes i tots aquells que d'alguna manera ens sentim vinculats a Unitat Municipal 9. Des de la participació, des del suport electoral, des del considerar UM 9 un espai a l'esquerra progressista d'aquest municipi fins les raons de veïnatge o companyia. Una festa, un espai en el que sigui possible parlar de manera no transcendental de les qüestions que ens afecten com a col·lectivitat, aclarint coses i obrint miratges per donar cabuda a noves maneres, noves sensibilitats i nous reptes.

Massa sovint la política se'ns apareix, gràcies els qui en viuen d'ella, com un marc en el que no ens hi sentim còmodes, mancat de credibilitat i alhora pervers. Fins i tot, dins el codi del que és políticament correcte, no hi donen cabuda a propostes com les d'Unitat Municipal 9 encara que aquesta s'acosti, i cada cop més, a les noves propostes de participació política emergents a l'Europa d'avui davant la decadència dels partits "tradicionals". I malgrat que la festa no necessiti de gaires raons, al convocar la FESTA d'UNITAT MUNICIPAL 9 no ens mou la commemoració de cap esdeveniment important del passat sinó subratllar la transcendència d'una realitat actual. Com deia algú, més pensament però també més sentit de l'humor i de la provocació. La tendència a la resignació i a l'amargor ens allunya del que és positiu, ens avorreix i ens mostra com inaccessibles moltes de les sensibilitats que no volen confondre la consciència dels problemes amb cicles d'autoflagel·lació.

Sol o acompanyat, vine!

local

II FESTA una renovada voluntat

ENSENYAMENT PÚBLIC A RIBES UNA LLUITA QUE CAL CONTINUAR

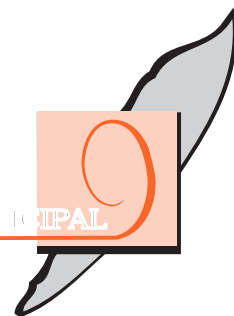
Al Ple ordinari del mes de març, Unitat Municipal 9 va presentar una moció de reprovació de la política d'ensenyament que segueix l'actual equip de govern del PSC-PSOE a l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes. Pràcticament a la meitat de la legislatura, el balanç és absolutament desolador.

Nosaltres som del parer que, en aquest tema, des de l'Equip de Govern no s'han defensat els interessos del municipi. El regidor d'Ensenyament, Sr. Pau Fleta, ha considerat enemics a tots els interlocutors del poble: així s'ha limitat a dir, contra Unitat Municipal 9, que tots els problemes venien de l'anterior legislatura; a l'Associació de Mares i Pares, que estaven manipulats i, a l'equip directiu, que no actuava professionalment. Mentrestant i d'una forma gairebé amagada i submissa, anava acceptant tot el que el Departament d'Ensenyament deia respecte a les obres de l'IES Can Puig i del calendari de construcció de la nova escola de Primària a Ribes.

Malauradament des del PSC-PSOE no hi ha hagut ni transparència ni voluntat de diàleg, dos punts que són fonamentals per poder tirar endavant una política coherent en matèria d'Ensenyament, però en una situació prou difícil com la que tenim, aquests punts són bàsics. Sense transparència ni diàleg no es pot tenir credibilitat. El desprestigi de l'acció política del Sr. Pau Fleta es fonamenta en aquests pilars, a més d'una incapacitat per prendre qualsevol tipus de decisió i una desconfiança malaltissa de qualsevol interlocutor local.

Les conseqüències de seguir aquesta línia han estat un procés de lluita per part de les mares i pares de l'escola El Pi davant del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya perquè compleixi les seves obligacions i contra l'Ajuntament per la seva confusió i manca de recolzament de l'escola pública en aquest procés. La situació, hores d'ara, és prou dolenta per a l'ensenyament públic a Ribes. Les obres de Can Puig diuen que s'acabaran el febrer de 2002 (que és el termini màxim d'execució que té l'empresa), el curs proper s'iniciarà amb tres escoles: El Pi, Els Costerets i la Nova, que estarà ubicada en barracons al pati dels Costerets. A més, encara no tenim cap calendari per a la construcció de la nova escola de Primària, ni tan sols per a l'adequació de Can Puig com a espai provisional.

I mentrestant, el Sr. Pau Fleta va dient: no hi ha cap problema. Ribes va bé en matèria d'ensenyament. És clar que encara no li deuen haver explicat que una cosa és ser al govern i l'altra governar.

PLÀ ESTRATÈGIC

UN MUNTATGE PROPAGANDÍSTIC

L'AJUNTAMENT D'EN BLANCO ELABORA UN PLA ESTRATÈGIC MUNICIPAL

El número 3 del butlletí de l'actual Ajuntament de Sant Pere de Ribes, repartit el febrer de 2001, anuncia en la primera pàgina que s'inicia l'elaboració del Pla Estratègic Municipal. Trobàvem a faltar aquesta iniciativa perquè es tracta d'un dels espectacles típics de la propaganda de l'alcalde Blanco entestat a traslladar a Sant Pere de Ribes allò que en altres municipis s'ha demostrat que no serveix per a res. Per qui es vulgui estalviar la lectura dels arguments que s'exposaran a continuació, vagi per endavant que els plans estratègics són un dels majors enganys amb què ens vénen obsequiant determinats polítics incapaçs d'aportar res d'original a la seva gestió.

els plans estratègics són un dels majors enganys amb què ens vénen obsequiant determinats polítics incapaçs d'aportar res d'original a la seva gestió.

En teoria, aquests plans són processos de formulació de pactes territorials en àmbits concrets que involucren en la formulació i l'aplicació als diferents agents socials presents en el territori. Consisteixen en un procés interactiu que combina l'elaboració de diferents anàlisis elaborades per especialistes que tracten sobre la realitat territorial (en el nostre cas el municipi de Sant Pere de Ribes) i que, un cop elaborats, es pretén que seran difosos abastament i debatuts per tots aquells que siguin convidats al fòrum que l'Ajuntament muntarà al respecte. Es tracta de reunir en un debat a tots aquells que puguin representar quelcom en els diferents aspectes de la vida municipal: com en l'economia (empresaris, comerciants, sindicats,...); la vida associativa (entitats cíviques, moviments ecologistes i altres associacions); educació, sanitat i a persones representatives amb coneixements específics que puguin fer aportacions al debat. En teoria, el resultat d'aquest procés haurà d'orientar la posterior actuació dels agents participants i, de rebot, la del conjunt de la societat, encapçalats pel mateix Ajuntament, amb l'objectiu comú d'aconseguir els objectius que s'hagin proposat...

Com la majoria de muntatges propagandístics, aquest conte en teoria meravellos. a la pràctica acostuma a esdevenir un frau. Efectivament de dinamització territorial que, en no comptar amb un referent legal que la faci executiva, depèn

únicament i exclusivament de la solvència i capacitat de persuasió de l'administració actuant i de la bona voluntat dels agents econòmics suposadament involucrats. En el cas del nostre municipi, l'anterior etapa de govern socialista que va portar a la ruïna l'Ajuntament i l'incompliment dels propis actes administratius de l'Ajuntament en temes de tanta importància com la revisió del Pla general d'urbanisme demostren la manca de credibilitat de l'actual equip de govern.

Pel que fa als agents econòmics que puguin participar en el Pla estratègic que proposa l'equip de govern, no cal ser cap savi per entendre que la seva aportació al desenvolupament del municipi se supeditarà a la taxa de beneficis que n'esperin i la seva aportació a l'interès comú dependrà de la qualitat de les polítiques endegades per l'Administració. La resta de participants en el pla estratègic no poden aspirar a més que a jugar el paper de simples espectadors de l'autobombo d'en Blanco. Ningú no es pensi que exagerem, l'experiència galdosa del Pla estratègic que ens va regalar, fa anys, el Consell Comarcal del Garraf, amb actes tant pomposos com les anomenades "Jornades de debat comarcal" convocades a Vilanova el mes d'abril de 1991, no ha tingut un millor fi que el que la tradició atribueix al "Cagalastics". Alguns antics companys que amb nosaltres van participar en aquestes jornades, ens podrien fer cinc cèntims d'aquesta qüestió, perquè per a la resta de ciutadans de la Comarca el Pla estratègic comarcal ni tan sols ha existit...

Denunciem la ineficàcia dels plans estratègics perquè no tenen caràcter executiu

LLEI SIS

Com tothom sap, l'aprovació dels plans comporta l'adopció de decisions que d'una o altra forma afecten a tercers i, per tant, la seva eficàcia requereix de la capacitat de generar obligacions. La funció social de la propietat recollida en les nostres lleis, habilita l'Administració a redactar plans que generen drets i obligacions. Així, els plans d'urbanisme, emprats en la Llei del sòl, són d'obligat compliment en relació a l'edificació i usos del sòl; les lleis de finançament estableixen les condicions en què els ens públics han de desenvolupar la seva gestió i la planificació sectorial determina l'actuació dels governs en matèries com les carreteres, els ports o la gestió de l'aigua. La planificació afecta el camp privat quant a costos, inversions i recursos a disposar.

La planificació constitueix l'instrument bàsic en l'actuació de l'administració pública, tant pel que fa al seu funcionament intern, com és el cas dels pressupostos, com en les seves relacions amb els particulars, a través dels diferents plans territorials o sectorials. Tot i la varietat de formes que adopta la planificació, un dels trets característics comuns a tots els plans és l'obligatorietat. Això significa coses que els objectius establerts pel pla, han de tenir la seva correspondència en el compromís ferm de l'administració quant a mobilitzar els recursos necessaris per a la seva aplicació, que hauran de ser recollits en els pressupostos de la corporació.

El procediment de formació és un altre dels trets comuns en la formació dels plans, si més aquells que són de caire territorial, en tots els casos la participació ha de ser un requisit indefugible en la planificació del territori. En correspondència amb l'anterior, els efectes són els de qualsevol norma legal i obliguen els particulars i a la mateixa administració. Aquesta obligatorietat pel que fa a la seva aplicació, derivada de la mateixa llei, que afecta el planejament urbanístic i la resta de plans executius, no inclou el planejament estratègic que en el millor dels casos es redueix a una manifestació de voluntats per a part de qui el promou.

en el millor dels casos es redueix a una manifestació de voluntats per a part de qui el promou

La pretesa participació que ofereix el govern socialista contrasta amb l'hermetisme amb què recentment va liquidar el Pla general aprovat per l'Ajuntament en l'anterior legislatura i la posterior tramitació del "seu pla". Però en realitat l'anunci d'un pla estratègic no pot amagar el tancament d'un govern de majoria absoluta que es nega a dialogar amb les forces majoritàries de l'oposició. L'anunciat pla no és més que una cortina de fum amb la qual el govern Blanco pretén amagar els problemes i les incerteses que planen sobre el municipi: les escoles i la sanitat a Ribes; el model territorial d'acord amb les aspiracions dels ciutadans de Ribes i les Roquetes; un desenvolupament econòmic que garanteixi la sostenibilitat del municipi; una política social que doni resposta a la inseguretat que plana sobre bona part del municipi; etcètera.

el govern Blanco pretén amagar els problemes i les incerteses que planen sobre el municipi: les escoles i la sanitat a Ribes; el model territorial d'acord amb les aspiracions dels ciutadans de Ribes i les Roquetes

En aquests moments, el municipi de Sant Pere de Ribes ha d'iniciar el camí que permeti als ciutadans de Ribes i les Roquetes decidir el seu futur, iniciar l'aplicació de l'auditoria mediambiental que es va aprovar en la passada legislatura i fer front a la multitud de problemes que es derivaran d'un Pla general redactat d'esquena als ciutadans, en cas que la Generalitat l'aprovi. Es tracta de tres grans reptes que no haurien de ser diluïts per una nova mostra d'amiguisme per part de l'equip de govern, com no hi ha dubte que serà l'encàrrec del Pla estratègic.

En aquests moments, el municipi de Sant Pere de Ribes ha d'iniciar el camí que permeti als ciutadans de Ribes i les Roquetes decidir el seu futur

Grup de Debat Territorial d'Unitat Municipal Nou.

PAPERS PER TOTHOM. SÓN CATALANS/ES..... NO SÓN IL.LEGALS.

Les diferents polítiques d'immigració han transformat Catalunya i l'Estat espanyol en una fortalesa inexpugnable: cada dia som testimonis muts i impotents dels centenars de morts de persones que intenten desesperadament i per qualsevol mitjà d'arribar a la costa, a una costa que, per a ells sembla la salvació als seus problemes. Però l'estret de Gibraltar i la llei d'estrangeria, potenciada anteriorment pel PSOE i ara modificada i aplicada pel PP, s'han convertit l'un en la fossa comuna d'Europa i l'altra en el botxí dels més febles i, en definitiva, en un pany de fronteres que ha provocat una successió continuada de vulneracions dels drets fonamentals de les persones recollides en l'article 13 de la Declaració Universal dels drets humans: "tota persona té dret a circular lliurement i a escollir la seva residència en el territori d'un estat".

Les accions dirigides a denunciar aquesta llei s'han incrementat cada cop més: tancades, vagues de fam, manifestacions... Alhora que s'han estès per tot el nostre territori i a l'Estat espanyol, el Govern del PP imposa la seva llei fent valer la seva majoria absoluta autoritària i prepotent, sense tenir en compte la resta de les forces polítiques i, molt menys, les forces socials. Aplicar aquesta llei significa, entre d'altres, la prohibició a manifestar-se, a reunir-se, a sindicat-se, a treballar, alhora que deixa en la més absoluta clandestinitat a aquells i aquelles que varen quedar fora del termini de regularització del 2000, al mateix temps cal dir que, als qui els donin suport poden ser condemnats per aquesta llei.

Però malgrat aquesta llei, el flux continua cada cop més, les morts no s'aturen, les desigualtats i la criminalització són una constant, cosa que fa quedar cada cop més en evidència la LLEI D'ESTRANGERIA, cada vegada es fa més patent i ens referma que la SOLIDARITAT és l'única via per combatre les desigualtats NORD-SUD.

RAMON BARNILS, L'AMIC

Fa unes setmanes ens arribava la notícia de la mort d'en Ramon Barnils. La sensació d'impotència i de dolor era palpable. El destí se'ns emportava, massa aviat, un gran periodista i comunicador a tots els nivells. Des de les antigues pàgines del *TeleExprés*, *Ajoblanco*, o *Solidaridad Obrera* a les més contemporànies d'*El temps* o les col·laboracions a *Catalunya Ràdio* en diversos programes, en Barnils era el que manifestava en tot moment allò que sentia i pensava, malgrat fos, *políticament incorrecte*.

El seu compromís social i polític el definien com una persona catalanista i d'esquerres, tant que el feien incòmode als periodistes i polítics adaptats al sistema vigent. Potser per això es va acostar a UM-9, una gent del poble i al servei del poble, va ser un amic entusiasta del nostre projecte, va lamentar amb nosaltres algunes situacions difícils, ens va encoratjar en molts moments, i vam compartir moltes inquietuds, anhels i esperances.

Des d'aquestes modestes línies volem recordar-lo com aquell amic que comparteix el camí del servei, de la llibertat i la utopia i estem disposats a continuar sent mereixedors de la seva amistat.

MOVIMENTS SOCIALS

A TOPE ... AMB ELS DINERS

L'Ajuntament porta la marxa llarga en els temes de diners. Mai com ara ens havia mostrat la seva veritable cara: l'afany recaptador està arribant a cotes altíssimes i el menyspreu pels interessos dels nostres ciutadans està a l'ordre del dia. Tan sols cal que mirem els números i les actituds:

JA TORNEM A TENIR UN AJUNTAMENT MOLT ENDEUTAT
L'altíssim nivell d'endeutament en dos anys de mandat socialista ha arribat a més de 1.600 milions de pessetes només a llarg termini. Això representa un 113% sobre els drets reconeguts del darrer exercici tancat (cal recordar que no es pot passar del 110% sense demanar autorització expressa al Departament d'Economia i Finances de la Generalitat). Aquesta situació extrema els obliga a buscar diners desesperadament i la fórmula fàcil de fer-ho és traslladant el problema a tots els veïns en augmentar els impostos.

ELS IMPOSTOS CREIXEN MOLT MÉS DEL QUE ELLS DIUEN

La pressió fiscal, és a dir, els impostos que tots hem de pagar, han crescut desmesuradament aquests darrers anys de govern socialista. L'IBI, abans anomenat

TRANSPORTS BLANCO

LINIA REGULAR AJUNTAMENT - CREDIBANC

contribució, s'ha incrementat un 25% aproximadament i encara continuarà pujant considerablement un seguit d'anys per tal d'absorbir una revisió de valors cadastrals feta en base a uns estudis per a la revisió del PGOM que es va retirar i que, per tant, nosaltres entenem que és incorrecta. Amb el seu afany per recaptar diners l'actual Ajuntament no utilitza els mecanismes correctors que té al seu abast, sinó que encara els incrementa. Aquest és un exemple dels molts que podríem trobar entre la munió d'impostos, taxes i preus públics que ens apliquen i que cada any anuncien a so de bombo i platerets dient que sols augmenten un dos o tres per cent. Només cal que busqueu el rebut de l'any anterior i el compareu amb l'actual i sabreu on és la veritat i la mentida.

L'AJUNTAMENT NO FUNCIONA

Els errors urbanístics comesos per l'Ajuntament socialista i la seva demostrada incapacitat per a la gestió els està pagant directament la ciutadania de Ribes i les Roquetes i aquesta afirmació no és gratuïta, està plenament fonamentada i va des de la pèrdua de subvencions fins a altres molt més tangibles i immediates com ara l'increment brutal del rebut de l'aigua, passant per la lamentable pèrdua d'uns anys decisius per tal de configurar a Sant Pere de Ribes una sòlida base de desenvolupament econòmic en contra de l'estancament actual.

L'AIGUA A PREU D'OR

En una de les darreres sessions del Ple municipal es va aprovar, amb els vots a favor del PSC-PSOE i PP i els vots en contra d'UM9 i CiU, la proposta d'increment del rebut de l'aigua. L'augment que proposava la companya era del 23%, i el justificava, entre d'altres raons, per l'incompliment de les previsions que es van fer d'incorporació com a usuaris de diferents urbanitzacions del terme. Com que l'actual govern municipal va paralitzar el Pla General i ha abandonat durant molts mesos la gestió urbanística, és lògic que ara no pugui donar resposta als compromisos i, en un acte més de submissió, ha donat el vistiplau a aquest brutal increment. Com sempre acostuma a fer, l'alcalde defuig de les seves responsabilitats i per no fer els deures i complir amb les seves responsabilitats trasllada el problema perquè el paguin tots els veïns.

L'Ajuntament hauria de moderar les seves ànsies per fer diners i hauria de tenir més en compte les possibilitats reals dels nostres ciutadans, molts d'ells jubilats, a qui evidentment no apugen la pensió un 13% o un 25% anual. Potser seria bo que l'Ajuntament s'assabentés també que la mitjana de salaris d'aquest país s'incrementa a l'entorn de l'IPC i no pels percentatges que ells apliquen realment a l'increment dels impostos.

En l'anterior etapa, els socialistes van arruïnar l'Ajuntament i ara, a més, volen arruïnar tots els ciutadans del municipi.

el personatge

Parlar amb l'Assumpta Capdet dels temes relacionats amb l'escola porta inexorablement a parlar de totes les accions fetes en defensa de l'escola pública i de la qualitat d'ensenyament. Un recorregut en el qual, en aquesta tarda de primavera, els fets i les consideracions porten noms i cognoms. On l'actualitat d'algunes coses s'esvaeixen dins la constància d'un pilot d'anys o de cursos escolars. Allò que per a moltes i molts és avui tema d'actualitat, parlant amb l'Assumpta, hom ho ha de considerar quasi una constant. Malgrat aquesta perenne situació de greuges de l'escola pública, dels èxits i fracassos viscuts, hem volgut aprofitar la seva estreta relació amb l'escola per comentar coses.

Com valoren les mobilitzacions darreres de l'escola El Pi, malgrat els objectius aconseguits o no?

Com a positives. Crec que totes les mobilitzacions serveixen. El problema no està en la mobilització, sinó com es dona aquesta en relació amb l'administració, si de cara o de cul. I cal dir que en aquests moments estem de cul. Però com a mares i pares ens són útils per una més gran cohesió entre nosaltres, per conèixer-nos millor, per saber quin tipus d'escola volem. Són moments en els que la gent es defineix molt clarament sobre el que vol, i això s'està veient ara quan es parteix l'escola.

És realment la massificació un dels grans problemes de la nostra escola pública a Ribes? Era massa gran? Amb la partició desapareixeran molts problemes?

Home, treballant a dins es veu que és un gran problema. Tanta massificació i per a tot arreu porta que avui els nens, lluny de compartir, el que fan es "sobrecompartir" els espais, fins i tot la perdició d'aquests. El patí ja no pot ni complir la seva funció d'espai obert als nens i nenes, el claustre de professors no té espai ni per poder-se reunir, se li han fet petites les aules, la biblioteca, etc.... I això no fa sinó restar participació.

Quan llegeixes en els mitjans de comunicació comarcals que el govern municipal vincula les mobilitzacions de mares i pares amb segons el color del govern, què en penses?

Penso que hi ha molta mala llet perquè, senzillament, és mentida. Es relacionen fets puntuals amb anys de govern concret. Però una valoració dels darrers 15 anys ens indiquen de quina manera una mala gestió de govern municipal no només fa o deixa de fer unes coses, sinó que fins i tot, i aquest és el cas del PSC, condiciona qualsevol govern de futur immediat. Per no parlar de cessions importants a l'escola privada.

Actualment treballes com a educadora en l'àmbit del servei de menjadors. Un servei pel que sembla integrat dins el marc global de l'escola. Aquest fet, junt amb el de la vostra relació laboral, com el valoren?

Actualment encara és l'AMPA qui té les responsabilitats d'aquest servei. Per acord del Consell Escolar i davant la nova configuració de l'escola pública, a partir d'ara ens configurarem com a cooperativa de treball associat. Aquest fet, juntament amb la manera d'entendre el servei, que no és molt usual dins una tendència general al càtering i al caràcter de servei extern, només s'entén des de la gran sensibilitat i treball de la junta de l'AMPA, de la disponibilitat de l'escola i del marc educatiu en general i de la comunitat ribetana. Cal pensar que aquesta manera d'entendre el servei de menjador és compartit per moltes mares i pares, i ha sortit en assemblees.

De la mà de l'escola, amb l'Assumpta, és fàcil parlar de l'IES Can Puig, on hi cursa estudis el seu fill, i d'altres temes relacionats amb la nostra comunitat ribetana. Una comunitat de gran creixement demogràfic i abocat de ple dins l'àrea d'influència metropolitana o barcelonina. Una comunitat on, creu ella, hi ha la mateixa problemàtica social, la mateixa inseguretats o no ciutadana que la resta de municipis. I davant la qual és partidària d'aplicar polítiques preventives, que no les repressives que per a res serveixen.

Des d'aquest apropament que et permet el teu treball a famílies vingudes de fora al nostre poble, com valoren aquest creixement?

Jo he de dir que observo molta implicació amb les mares i pares de les nenes i nens recentment incorporats a l'escola i que el seu grau d'implicació en els afers i la problemàtica és molt bona. Jo crec que hi ha molta gent nova integrada a l'escola, amb ganes de treballar i de fer-se o sentir-se el poble com a seu. Els nens i nenes participen de la festa major, de la vida associativa i això crec que és important. També és cert que podem observar un sector, diguem-ne més de caràcter dormitori, però per a mi aquest no està format per famílies joves, sinó per aquells que el fet de viure a Ribes és només extensió de no poder-ho fer a Sitges. Malgrat tot, sóc de l'opinió que el creixement no podem aturar-lo. El que ens cal és conduir-lo de la millor manera possible, amb polítiques participatives i donant temps al temps i controlant molt els espais naturals, les urbanitzacions ...

Com valoren els serveis que ofereix la nostra població, la seva comunicació amb la resta?

Quant a serveis esportius, caldria tenir cura pel que fa al tracte o les maneres de fer vers la canalla. També valoro negatiu el tancament d'alguns serveis extraescolars. Pel que fa a la comunicació cal millorar les comarcals, la integració tarifària amb Barcelona i donar una empenta a la comunicació amb Vilafranca. En l'actualitat, l'oferta d'estudis secundaris queda reduïda per aquesta mancança.

Per ella Ribes està canviant, però sense un gran daltabaix. La gent utilitza i es fa seves les noves zones de passeig i les noves infraestructures culturals, com la Biblioteca Manuel de Pedrolo. La relació amb la gent és sincera i oberta, qüestions aquestes que l'han fet sentir-se molt bé dins la comunitat ribetana. Partidària de la vida associativa creu que no hi calen tant propostes de "café per a tots", sinó que cadascun o cadascuna trobi el seu lloc. El fet de ser d'una entitat o una altra no ha de pressuposar altra cosa que estar amb aquells que vols estar, i aquest sentiment no ha d'estar en contra del caràcter obert que creu han de tenir les entitats.

I de Ribes i les Roquetes, què? Què hem de fer?

Trobo molt encertada la proposta de l'anomenat Informe Roca. Sóc partidària d'un referèndum. Un referèndum popular, no per a decidir, sinó per tal de saber l'opinió de la gent. Tota la del municipi, de Ribes i de les Roquetes, perquè aquest és un tema que afecta tothom. I com que per fer un referèndum legal, crec que hi ha moltes complicacions i cal una unitat de totes les forces polítiques, el que proposo com a dona d'Unitat Municipal 9 és que sigui precisament UM 9 qui plantegi i faci aquesta consulta popular.

Quasi res.

Assumpta Capdet, ribetana nascuda a Sitges i mare de dos fills (un nen i una nena) que no té cap dubte a l'hora de fer el xatò a l'estil de Ribes i que diu Ribes quan demana el bitllet a l'autobús. Dona activa en el camp de l'ensenyament ha format part en diverses ocasions de la Junta de l'AMPA, del Consell escolar de l'escola el Pi i de totes aquelles activitats relacionades amb l'escola pública i la qualitat de l'ensenyament al nostre poble. Persona riallera i de fàcil empipament, que perd el somriure quan el tema a tractar es correspon a l'administració i a la classe política del país i el recupera quan del que es tracta de la vida i la seva gent.